

Η δυνατότητα καύσης των νεκρών στην Ελλάδα, γίνεται πλέον πραγματικότητα

✘ Η καύση των νεκρών αποτελεί την διαδικασία αποτέφρωσης του πτώματος του νεκρού.

Στην Ελλάδα το θέμα τέθηκε για πρώτη φορά το 1987, όταν ο τότε δήμαρχος Αθηναίων Μιλτιάδης Έβερτ απέστειλε σχετική επιστολή στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Μετά από σχεδόν 20 χρόνια, το 2006, επιτράπηκε και στην Ελλάδα με την ψήφιση σχετικού νόμου (3448/2006, άρθ. 35) η καύση σε όσους το επιτρέπει η θρησκεία τους. Εντούτοις δεν είχε προχωρήσει η υλοποίηση αυτής της νομικής πρόβλεψης καθώς παράμενε σε εκκρεμότητα το ζήτημα της χωροθέτησης.

Τον Ιούλιο του 2008, κατατέθηκε στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας για νομοπαρασκευαστική επεξεργασία, σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος με το οποίο καθορίζονται οι χώροι δημιουργίας κέντρων αποτέφρωσης, οι όροι και προϋποθέσεις αποτέφρωσης.

Σύμφωνα με το σχέδιο ΠΔ, Κέντρα Αποτέφρωσης Νεκρών ιδρύονται μόνο από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού εντός της διοικητικής τους περιφέρειας και απαιτείται προηγούμενη έγκριση μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Τα κέντρα μπορούν να κατασκευαστούν εντός των υπάρχοντων νεκροταφείων ή κοντά σε αυτά, αρκεί να απέχουν τουλάχιστον 500 μέτρα από νοσοκομεία, κέντρα υγείας κλπ., ενώ περιμετρικά του κτιρίου και σε πλάτος τουλάχιστον 5 μέτρων θα πρέπει να υπάρχουν ψηλά δέντρα. Την ευθύνη του ελέγχου της λειτουργίας τους θα έχουν οι δήμοι και οι κοινότητες ή οι νομαρχίες αλλά και οι υπηρεσίες των υπουργείων Υγείας και ΥΠΕΧΩΔΕ που θα μπορούν να διενεργούν έκτακτους ελέγχους.

Επιτρέπεται η αποτέφρωση νεκρού μετά την πάροδο εξήντα ωρών από τον θάνατο. Η άδεια αποτέφρωσης εκδίδεται από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας του τόπου όπου λειτουργεί το Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών.

Για την έκδοση της άδειας αποτέφρωσης απαιτούνται τα ακόλουθα:

α) Ληξιαρχική πράξη θανάτου.

β) Έγγραφο βεβαίωση ιατροδικαστή ότι η αιτία θανάτου δεν χρήζει περαιτέρω ιατροδικαστικής διερεύνησης και ότι αφαιρέθηκαν από το σώμα του νεκρού τα ακατάλληλα για αποτέφρωση ιατροτεχνικά μέρη.

γ) Ρητή, χωρίς όρο ή αίρεση, δήλωση του ίδιου του προσώπου, όσο ζούσε, ότι επιθυμούσε να αποτεφρωθεί μετά θάνατον. Αν τέτοια δήλωση δεν υπάρχει, αρκεί δήλωση, των πλησιέστερων συγγενών του έως τετάρτου βαθμού, ότι ο νεκρός επιθυμούσε να αποτεφρωθεί. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ συγγενών του ίδιου βαθμού, αποφαινεται ο Εισαγγελέας στην περιφέρεια του οποίου φυλάσσεται ο νεκρός. Αν ο νεκρός είναι ανήλικος, τότε απαιτείται δήλωση και των δύο γονέων του ή αντίστοιχη δήλωση από εκείνον που ασκούσε τη γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου.

Η τέφρα τοποθετείται υποχρεωτικά από τα Κέντρα Αποτέφρωσης Νεκρών εντός ειδικού σκεύους (τεφροδόχος). Η τεφροδόχος υποχρεωτικά:

α) τοποθετείται σε ειδικό χώρο φύλαξης των τεφροδόχων (τεφροφυλάκιο) εντός του Κέντρου Αποτέφρωσης ή ενός του Κοιμητηρίου ή

β) ενταφιάζεται σε υφιστάμενο Κοιμητήριο ή

γ) εγκαταλείπεται ελευθέρως στη θάλασσα και σε απόσταση τουλάχιστον 1,5 ναυτικού μιλίου από την ακτή, υπό την προϋπόθεση ότι το σκεύος είναι διαλυτό στο νερό και δεν περιέχει ρυπογόνα στοιχεία.

Είναι δυνατή η διασπορά της τέφρας σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο ενθύμησης (σιντριβάνι ή ανθόκηπο) εντός του Κέντρου ή σε υπαίθριο χώρο εκτός κατοικημένης περιοχής ή στη θάλασσα.

Εφόσον δεν υφίσταται ρητή δήλωση του αποθανόντος για τη διαχείριση της τέφρας, αυτή αποφασίζεται από τους πλησιέστερους συγγενείς του έως τετάρτου βαθμού.

Σε κάθε περίπτωση αδυναμίας πραγματοποίησης της βούλησης του θανόντος, καθώς και σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ συγγενών του ίδιου βαθμού, αποφαινεται ο Εισαγγελέας στην περιφέρεια του οποίου φυλάσσεται η τεφροδόχος.

Στη Γαλλία η αποτέφρωση νεκρών επιτράπηκε με διάταγμα από το 1789, αλλά ρυθμίστηκε πληρέστερα με νόμο της 15ης Νοεμβρίου 1887. Στη Γερμανία διασφαλίζεται με έναν συνδυασμό διατάξεων ο σεβασμός στη βούληση του αποθανόντος και με νόμο του 1934 περί αποτέφρωσης των νεκρών εξισώνεται με την ταφή. Στην Ισπανία το θέμα ρυθμίστηκε το 1945 με τον νόμο περί θρησκευτικής ελευθερίας. Στη Βρετανία επιτρέπεται η αποτέφρωση των νεκρών με δικαστική απόφαση του 1884. Στην Ελλάδα, οι μέχρι πρότινος αντιδράσεις - κυρίως από την πλευρά της Εκκλησίας- φρέναραν την απόφαση της Πολιτείας. Ωστόσο, ήδη από το 2000, ο Συνήγορος του Πολίτη -στην ετήσια έκθεσή του- είχε προτείνει τη νομοθετική πρόβλεψη της προαιρετικής καύσης των νεκρών, ανεξαρτήτως θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Στην Ελλάδα, λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια Σύνδεσμος Φίλων Αποτέφρωσης, που αριθμεί περισσότερα από 10.000 μέλη, ενώ κάποια ελληνικά γραφεία τελετών χειρίζονται το θέμα της καύσης, οργανώνοντας την αεροπορική μεταφορά της σορού σε χώρες όπου επιτρέπεται η αποτέφρωση.

Πηγές

[ant1online.gr](#) | [enet.gr](#) | [kathimerini.gr](#) | [el.wikipedia.org](#)